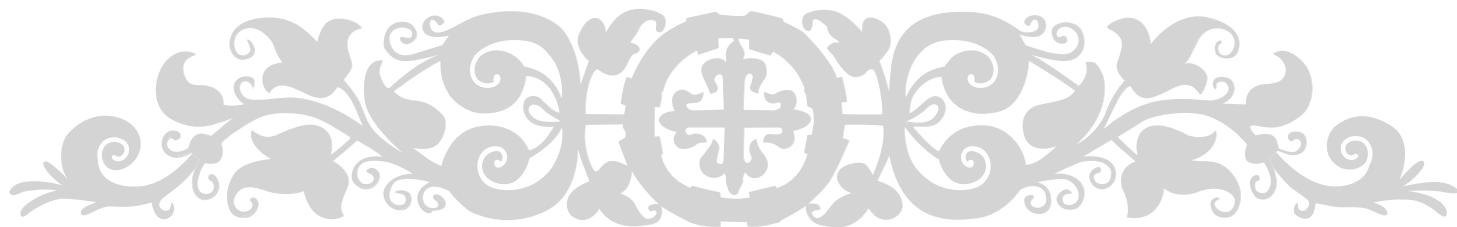

SCIENTOLOGIS RELIGIØSE BESKAFFENHED

Geoffrey Parrinder, ph.d.
Professor emeritus
Komparativt religionsstudie
Londons universitet
England
1977

SCIENTOLOGIS RELIGIØSE BESKAFFENHED

Geoffrey Parrinder, ph.d.
Professor emeritus
Komparativt religionsstudie
Londons universitet
England

SCIENTOLOGIS RELIGIØSE BESKAFFENHED

INDHOLD

I.	Introduktion	1
II.	Guds position i Scientologis tro	2
III.	Ceremonier og deres betydning	3
IV.	Den religiøse beskaffenhed af Scientologis tro	4
V.	Konklusion	5

SCIENTOLOGIS RELIGIØSE BESKAFFENHED

Geoffrey Parrinder, ph.d.
Professor emeritus
Komparativt religionsstudie
Londons universitet
England
1977

I. Introduktion

Jeg må gøre det klart, at jeg ikke er scientolog. Tværtimod, jeg har været ordineret metodistpræst i over 40 år.¹ Jeg er ikke blevet orienteret på forhånd om Scientologis anskuelser og udøvelser, og jeg er måske kritisk over for nogle af dem. Men jeg er interesseret i religiøs frihed, som er afgørende for et demokratisk samfund.

Repræsentanter for Scientologi henvendte sig til mig i 1971, da min interesse i religions betydning var kendt fra mit forfatterskab og min position som professor i komparativt religionsstudie på Londons universitet. Jeg studerede litteratur, der blev sendt til mig, og jeg tænkte, det ville være gunstigt at få førstehåndsinformation ved at møde bevægelsens repræsentanter flere gange og at besøge deres britiske hovedkvarter.

Saint Hill Manor, East Grinstead, er en gammel, nu udvidet bygning på en passende, men ikke meget omfattende grund. Mit besøg var blevet arrangeret, men, som det ofte sker, ankom jeg en halv time tidligere og var i stand til at vandre lidt rundt på egen hånd. Jeg havde halvvejs forestillet mig fra rygterne om scientologer, at der ville være en vagt ved indgangen eller endog vagthunde, men alt var åbent, og jeg kørte ubemærket ind på parkeringspladsen. Så gik

1. Professor Parrinder skrev denne afhandling i 1977.

jeg ind i bygningerne, hvor eleverne arbejdede, så åbne kursuslokaler og til sidst gik jeg ind i kirkesalen, hvilken så ud som mange andre frikirker.

Der var billeder af Ron Hubbard mange steder og tekster på væggene, der næsten indikerede hans tilstedeværelse, såsom ”Hast ikke, du kunne løbe ind i Ron”. Da koret gik ind i kirkesalen, var nogle af ordene i deres processionssalme slående: ”Denne mand alene gjorde vejen kendt.” Der lyder den religiøse dogmatismes stemme. Måske er det, at ligesom Buddha ville Ron Hubbard blive tildelt overnaturlig autoritet og endda blive en guddom i funktion, hvis ikke i teorien. Men der er andre artikler om tro, der går imod denne tendens. Den søndagssamling var fyldt med folk i alle aldre, som var muntre og lydhøre. Justice Ashworth bemærkede, at ”præsten konfronterer menneskene og siger hej til dem”, men det er almindeligt i kirker af forskellige trosretninger. Præsten bar en præstekrave og et slags kors eller hankekors, men disse er religionens symboler, ikke dens indhold. Der var hymner, en tid med stilhed der omfattede en bøn, og en prædiken der nævnte Gud adskillige gange.

II. Guds position i Scientologis tro

Guds plads i Scientologis tro ser ikke ud til at være dominerende, som den er i kristendommen, jødaismen og islam, men den er helt klart til stede. I bogen *Scientologi religionen*, kapitlet om doktrinen og udøvelsen, definerer den sin mission, som ”at hjælpe individet til at blive mere bevidst om sig selv som et udødeligt væsen, og at hjælpe sig selv til at opnå og nå de grundlæggende sandheder med hensyn til sig selv, sit forhold til andre ... og det Højeste Væsen”. Både her og under almindelige samlinger erklæres det, at ”vi ønsker at slette hans synd, så han kan blive god nok til at erkende Gud”, og ”Menneskets bedste bevis på Gud, er den Gud, som han finder i sig selv”. Det anerkendes, at det at undervise om den indre Gud samt reinkarnation forbinder Scientologi til østens og Indiens former for religiøs tankegang. Den erklærer målet ”individuel frelse i harmoni med andre livsformer, det fysiske univers og i sidste ende det Højeste Væsen. Det er i denne østens tradition, at vi finder baggrunden for Scientologi.”

Gud omtales som den Ottende Dynamik, det højeste niveau af realitet som man opnår, når Syvendedynamikken, det åndelige univers, er ”opnået i sin helhed”. Gud og det åndelige univers er også ”klassificeret som theta-universet”, og theta eller thetan er beskrevet som ”ånd” og ”personen selv”. Der er en konstant insisteren på mennesket som en åndelig entitet og afvisning af materialistiske forklaringer på menneskelig oprindelse. Mennesket er udødeligt, han har levet utallige liv, og han kan stige op til Gud. Dette ligner ganske vist nogle indiske religiøse overbevisninger, og det er vigtigt i kravet om, at Scientologi er en religion.

III. Ceremonier og deres betydning

En vielsesceremoni, som måske almindeligvis betragtes som religiøs og skal udføres i kirken, er ikke først og fremmest religiøs. Det er en verdslig kontrakt mellem to enige parter og foran to vidner. Den tidlige kirke indså dette og fulgte statens praksis i mange århundreder, men ofte med en kirkelig velsignelse på et senere tidspunkt. Kun post-reformationsrådet Trent forordnede, at kristne ægteskaber skal udføres i en kirke og ved en præst. Moderne protestanter og missionærer, der har forsøgt at påtvinge kirkeægteskab på konvertitter, har fulgt forordningerne fra Trent. Selv hvis ægteskab anses for et sakramente, er en præst og en kirke ikke det afgørende for dets gyldighed i kristen teologi. Sakramentets celebranter er manden og konen, der afgiver løfterne til hinanden, og dette kan udføres religiøst hvor som helst.

Mange lande, som har en kristen tradition, insisterer alligevel på, at ægteskabsceremonier udføres af en ikke-religiøs myndighed, en vicedommer, dommer eller borgmester. Selv hvor der er en etableret kirke, kan ægteskaber udføres i andre kirkesale eller af en vicedommer. Det er derfor ikke i Scientologis ægteskabsceremoni, hvor man skal se efter bevis på religiøs tro og udøvelse.

De to vigtigste kirkehandlinger er barnedåb, eller navngivning af børn, og begravelse af de døde. Tro, der er forbundet med de to, går dybt ind i vores natur og historie, og de udgør menneskehedens mest almindelige sakramenter. Scientologi tror på *thetanen*, dens eget ord for den udødelige sjæl, som stammer fra det ottende bogstav i det græske alfabet, *theta*, og måske i betragtning af dets symbolske, ovale form. Den ceremoni siger, at "hovedformålet med en navngivningsceremoni er at hjælpe thetanen med at orientere sig. Han har for nylig overtaget sin nye krop." Thetanen bliver introduceret til sin krop, sine forældre og faddere. Dette er klart en åndelig og ikke en materialistisk ceremoni.

På samme måde kan Scientologis begravelsesceremoni gøre krav på at være åndelig. Sjælen hjælpes videre til et fremtidigt liv: "Gå nu, kære (afdød), og lev endnu engang i en lykkeligere tid og sted." Tro på en slags åndelig natur i mennesket, der overlever døden, er måske menneskehedens ældste og mest udbredte religiøse overbevisning. Der er sandsynligvis ingen stamme eller folk, der ikke har haft en eller anden tro på liv efter døden, og tilstedeværelsen af en sådan tro er et meget klart tegn på religion.

De gamle egyptere (ikke de moderne som er muslimer) troede på sjæle og guder og var religiøse, det samme er buddhister, der strengt taget ikke tror på nogen af dem i det mindste i vestlig forstand. Men begge havde religiøse ritualer, som Scientologi bevidst kommer tæt på.

IV. Den religiøse beskaffenhed af Scientologis tro

Hvis Scientologi sammenlignes med ikke-religiøse organisationer, bliver den religiøse beskaffenhed af noget af det, den tror på, snart meget tydelig, selv hvis den endnu ikke har udviklet en kompleks teologi. Den er meget forskellig fra politiske samfund, der ikke har nogen specifik interesse i udødelige sjæle. På samme måde adskiller den sig fra klubber som Oddfellows eller den Loyale forenede orden af angelsaksere. Den ligner mere frimurerne, som tror på Gud, den guddommelige arkitekt og på åndelige væsner. Men frimurerlogen har ofte sagt, at deres organisation ikke er en religion. I en stor del af Europa i det mindste indtil for nylig var frimurerne meget kirkefjendske, en slags irreligiøs religion. Men i Storbritannien og i de Forenede Stater har frimurere ofte også været medlemmer af etablerede kirker og har ønsket at vise, at de ikke følger en rivaliserende religion, men følger snarere en moralkodeks og en virkelig sand religion.

En yderligere kort henvisning kan gøres til gamle og moderne religiøse bevægelser. Jainaer fra Indien tror på mange sjæle, men ikke på Gud, dog regnes de for at være en religion. Buddhister tror hverken på en øverste gud eller på en sjæl, der kan beskrives, selvom der er forskelle mellem teori og praksis, men de er en af de største verdensreligioner og missionerende religioner. Mange hinduistiske vedanta-tænkere er ikke-dualistiske ved, at de tror på, at mennesket og det guddommelige er et, eftersom den individuelle sjæl *er* den universelle sjæl. Det er ikke Gud som i den kristne eller vestlige, juridiske forstand, dog er hinduismen en betydningsfuld religion. I moderne tider har den indiske neo-vedanta haft en omfattende indflydelse i Europa og Amerika, da dens lære afveg fra de fleste vestlige religioners stive dogmer og også fra mange moderne videnskabers materialisme.

Scientologi ser ud til at have antaget en åndelig holdning til livet fra starten af og som en grundlæggende doktrin. Grundlæggeren og Scientologis Mål erklærer, at formålet er at frigøre mennesket fra trældommen at "søge at reducere ham til en tilstand af celler, hjerne og krop, en 'videnskabelig' løgn som har medført umådelige skader på mennesket, og som, medmindre den korrigeres, til slut vil resultere i total udslettelse".

Og igen "at mennesket er først og fremmest en ånd, udødelig og grundlæggende set uforgængelig".

V. Konklusion

Udtalelsen om doktrinen og udøvelsen i *Scientologi religionen* begynder med en kort bekræftelse af dens åndelige beskaffenhed og fortsætter med det samme at betragte bevægelsens baggrund med specielle sektioner om hinduisme og buddhisme. Det er klart, at Grundlæggeren og medarbejdere senere hen er blevet påvirkede af at studere disse asiatiske religioner og på denne måde genspejler de udbredte tendenser af moderne tanke. I over et århundrede er påvirkningen af asiatiske især indiske idéer blevet stærke i Europa og Amerika, og dette må have indflydelse på forståelsen af religion. Religion beskæftiger sig med menneskets åndelige beskaffenhed og med målet for sin tilbedelse, uanset om det er Gud eller det Absolutte eller Buddha. Som Scientologi udvikler sig, kunne den yderligere fremhæve det Højeste Væsens position som ikke bare målet, men kilden og den bærende kraft for alle menneskets bestræbelser. Faktisk er den omsiggribende lære om menneskets åndelige beskaffenhed og hans uforgængelige indre dybest set i overensstemmelse med nogle af de store religioner i verden.

GEOFFREY PARRINDER

1977

Geoffrey Parrinder

Da han skrev "Scientologis religiøse beskaffenhed," var Geoffrey Parrinder professor i komparativt religionsstudie ved Londons universitet. Han er nu professor emeritus i komparative religionsstudier. Han er også fellow af Kings College, London, og metodistpræst i 60 år. Han er forfatter til over 40 bøger om verdens religioner med oversættelser på 12 sprog. Han har redigeret et leksikon og en ordbog om verdens religioner.

